

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 02 MAART 2004

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, eenentwintigste kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken :

Gezien de stukken van de vervolging :

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen :

1. , kinesitherapeut, geboren
wonende te
2. huisvrouw, geboren
wonende te

VERDACHT VAN :

de eerste en de tweede

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

grote woning na sloot, bestaande woning eigenaar
gister + andere replanting
→ strafrechtelijke behandeling — gereguleerd.

- A. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12 april 1962), zoals thans geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door

HOGER BEROEP

dd. 16.03.2004 door
dd. 16.03.2004 door
der

Van

namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

door op het terrein, gelegen te
 ten kadaster gekend onder _____ in eigendom toebehorende
 aan _____ voornoemd; nadat een volledige nieuwbouw werd opgericht na de bestaande woning gesloopt te hebben (groter en op een andere plaats dan de oorspronkelijke woning)

te _____ op niet nader te bepalen data tussen begin 1995 en
 21.01.1997
 (stuk 14)

deze hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden

te _____ in de periode vanaf 22.01.1997 tot en met 24.03.1997

de feiten thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), in werking getreden op 1 mei 2000 - bij decreet van 28 september 1999 houdende wijziging van de datum van inwerkingtreding van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 30.09.1999)

- B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A

door de instandhouding van de onder A omschreven toestand

te **in de periode gaande van 25.03.1997 tot en met 30.04.2000**

de feiten onde de tenlastelegging B thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) (gew. bij Decreet van 26 april 2000 BS 29.04.2000)

- C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu :

op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A

door de instandhouding van de onder A omschreven toestand

te **vanaf 01.05.2000 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 02 september 2003**

Ik ben bereid terzake een regularisatie aan te vragen. De vergunning werd niet uitgehangen omdat ik het niet wist dat dit verplicht was." (stuk 5).

De beklaagden betwisten de ten laste gelegde feiten niet.

Nopens de straffen

7. De bewezen verklaarde betichtingen zijn de uiting van éénzelfde strafbare gedraging, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

De inbreuken kunnen worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en/of een geldboete van 26 EUR tot 400.000 EUR.

De beklaagden hebben doelbewust een ernstig misdrijf gepleegd ervan uitgaande dat het later toch zou geregulariseerd worden.

Hun uitleg dat zij zich in die zin hebben laten adviseren door diverse instanties zoals de schepen van openbare werken en de architect doet geen afbreuk aan hun eigen verantwoordelijkheid.

Zij hebben duidelijk, en met succes, gespeculeerd op een laks handhavingsbeleid van de overheid inzake ruimtelijke ordening.

Dergelijke ingesteldheid dat alles toch geregeld kan en zal worden, ligt aan de basis van de ruimtelijke wanordening in Vlaanderen.

Ten einde de beklaagden te doen inzien dat die handeling niet lonend kan zijn, dient een gevangenisstraf en een geldboete te worden opgelegd.

8. De feiten, zoals hoger omschreven, werden gepleegd deels voor, deels na 1 januari 2002, datum vanaf welke de geldboeten worden uitgedrukt in EURO en de opdecimes werden gebracht op 40.

Nu de feiten van aard zijn dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of met één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar moet de afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet.

Gelet op het gunstig strafrechtelijk verleden van de beklaagden kan de gevangenisstraf met uitstel worden verleend.

Nopens de herstellvordering

8. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vorderde op 27 augustus 1998 het herstel van de plaats in haar vorige toestand, wat de afbraak van de wederrechtelijk opgerichte woning impliceert en dit onder verbeurte van een dwangsom van 123,95 Euro per dag.

Bij beslissing van 22 september 2003 heeft het college van Burgemeester en Schepenen van [naam] echter een regularisatievergunning verleend op basis van de inmiddels gewijzigde decretale bepalingen.

De herstellvordering is derhalve zonder voorwerp geworden.

★ ★ ★ ★ ★

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen :

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935 ;
art. 162, 182, 184, 189, 190, 194 Wetboek van Strafvordering ;
art. 2, 3, 25, 38, 39, 40, 41, 50, 65, 66 en 100 Strafwetboek, alsmede de
wetsbepalingen zoals in de tenlasteleggingen hiervoor aangehaald;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 8 en 14 §1 van de Wet van 29 juni 1964;

DE RECHTBANK, recht doende OP TEGENSPRAAK.

Veroordeelt de beklaagden

voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde
betichtingen A, B en C samen, ELK tot een
HOOFDGEVANGENISSTRAF van DRIE MAANDEN en ELK tot een
GELDBOETE van DUIZEND EURO.

Verhoogt de geldboetes met veertig decimes, aldus telkens gebracht op vijfduizend euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van DRIE MAANDEN.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beide beklaagden **wat betreft de uitgesproken HOOFDGEVANGENISSTRAF van DRIE MAANDEN telkens zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagden
verplicht zijn ELK een bedrag van TIEN EURO, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op VIJFENVIJFTIG EURO, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt de beklaagden
Hilde solidair tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **57,24 EUR**.

Legt de veroordeelden
eveneens ELK een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en van 11 december 2001.

Aanwezig :

griffier